

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 sierpnia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	sędzia Teresa Kalinka
Protokolant	Ewa Gambuś

po rozpoznaniu w dniu 6 sierpnia 2020 r. w Gliwicach

sprawy W. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość kapitału początkowego, wysokość emerytury i rekompensatę

na skutek odwołania W. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dni 24 kwietnia 2019r. i 28 października 2019r. **nr** (...) - 2019

z dni 25 kwietnia 2019r. i 4 listopada 2019r. **nr** (...)

z dnia 4 listopada 2019r. **nr** (...)

1. zmienia zaskarżone decyzje z dnia 24 kwietnia 2019r. i 28 października 2019r. w ten sposób, że do ustalenia wartości kapitału początkowego przyjmuje wynagrodzenie za rok 1993 w wysokości 19 518 000 zł (dziewiętnaście milionów pięćset osiemnaście tysięcy złotych), a za rok 1994 w wysokości 42 991 400 zł (czterdzieści dwa miliony dziewięćset dziewięćdziesiąt jeden tysięcy czterysta złotych) oraz zalicza jako okres składkowy okres od 26 kwietnia 1993 roku do 2 stycznia 1994r. i od 4 stycznia 1994r. do 30 marca 1994r. oraz dni: 3 stycznia 1994r. i 31 marca 1994r. jako okresy nieskładkowe;

2. umarza postępowanie w części dotyczącej obliczenia kapitału początkowego z uwzględnieniem wynagrodzenia osiągniętego w roku 1998;

3. zmienia zaskarżone decyzje z dnia 25 kwietnia 2019r. i 4 listopada 2018r. w ten sposób, że ustala wysokość emerytury z uwzględnieniem kwoty zwaloryzowanego kapitału początkowego ustalonego zgodnie z punktem 1 wyroku;

4. zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 4 listopada 2019r. w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonej prawo do rekompensaty;

5. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na rzecz ubezpieczonej kwotę 540 zł (pięćset czterdzieści złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

(-) Sędzia Teresa Kalinka

Sygn. VIII U 1290 /19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24 kwietnia 2019 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. ustalił kapitał początkowy W. M. w ten sposób że ustalając podstawę wymiaru przyjął wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w wysokości 61,18 %, 9 lat 4 miesiące okresów składkowych oraz 5 lat okresów nieskładkowych. Do ustalenia wartości kapitału początkowego ZUS nie uwzględnił okresu od 26 kwietnia 1993 roku do 31 marca 1994 roku, ponieważ brak jest informacji o pobranych zasiłkach chorobowych.

Kolejną decyzją z dnia 28 października 2019 roku organ rentowy dokonał ponownego ustalenia kapitału początkowego poprzez przyjęcie do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego wwpww wysokości 64,54 %. Nadal nie uwzględnił okresu od 26 kwietnia 1993 roku do 31 marca 1994 roku.

Decyzją z dnia 25 kwietnia 2019 roku W. M. przyznano prawo do emerytury od dnia 1 marca 2019 roku przyjmując do jej obliczenia m.in. kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego ustalonego decyzją z dnia 24 kwietnia 2019 roku. Przeliczenia emerytury dokonano decyzją z dnia 4 listopada 2019 roku przyjmując zwaloryzowaną kwotę kapitału początkowego ustalonego decyzją z dnia 28 października 2019 roku.

Kolejną decyzją z dnia 4 listopada 2019 roku odmówiono ubezpieczonej prawa do rekompensaty na podstawie ustawy o emeryturach pomostowych, ponieważ ubezpieczona nie udokumentowała piętnastu lat pracy w szczególnych warunkach.

Ubezpieczona w odwołaniu z dnia 11 czerwca 2019 roku zakwestionowała pierwotne decyzje o ustaleniu wysokości emerytury oraz o ustaleniu kapitału początkowego. Domagała się uwzględnienia okresu zatrudnienia w Zakładzie (...) w K. od dnia 26 kwietnia 1993 roku do dnia 31 marca 1994 roku jako okresu składkowego, zarobków osiągniętych w roku 1998 oraz zarzuciła organowi rentowemu, że nie uwzględnił jej pracy w szczególnych warunkach przy pobieraniu prób i pomiarów w Pracowni Bakteriologii Gruźlicy. Taką pracę wykonywała przez okres ponad dwudziestu czterech lat. Winna z tego tytułu otrzymać rekompensatę.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania podtrzymując stanowisko w zawarte w decyzjach o ustaleniu kapitału początkowego w zakresie odmowy zaliczenia okresu od 26 kwietnia 1993 roku do 31 marca 1994 roku podnosząc, że w świadectwie pracy nie uwzględniono okresów pobierania zasiłków chorobowych. Organ rentowy odniósł się również do twierdzenia ubezpieczonej w zakresie wykonywania przez nią pracy w szczególnych warunkach. Podał, że uwzględnił jako pracę w szczególnych warunkach okres 12 lat 4 miesięcy i 2 dni, w związku z czym ubezpieczona nie do nabyłaby prawa do rekompensaty.

Decyzją z dnia 28 października 2019 roku ubezpieczonej ponownie ustalono wysokość kapitału początkowego z uwzględnieniem części osiągniętych w okresie kwietnia 1 stycznia 1994 do 31 marca 1994 roku zarobków. Nadal nie uwzględniono zarobków z roku 1993. Do ustalenia wwpw przyjęto zarobki z 1998 roku/

Postanowieniem z dnia 15 października 2019 roku organowi rentowemu przekazano wniosek o rekompensatę. Decyzją z dnia 4 listopada 2019 roku odmówiono prawa do rekompensaty z uwagi na brak wykazania 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Ubezpieczona w odwołaniu z dnia 13 listopada 2019 roku domagała się zmiany zaskarżonej decyzji i dopuszczenia dowodu na okoliczność charakteru pracy przez nią wykonywanej od 1 sierpnia 1982 roku do dnia 31 sierpnia 1985 roku oraz od dnia 26 kwietnia 1993 roku do dnia 31 grudnia 2008 roku.

Ostatecznie odwołująca domagała się zmiany decyzji o ustaleniu wartości kapitału początkowego w zakresie zaliczenia wynagrodzenia osiągniętego w Zakładzie (...) od 26 kwietnia 1993 do 31 marca 1994, zaliczenia tego okresu do okresów

składkowych oraz przyznania prawa do rekompensaty. Cofnęła odwołanie w części dotyczącej przyjęcia zarobków osiągniętych w roku 1998 do ustalenia wysokości kapitału początkowego. Organ rentowy zarobki te uwzględnił w kolejnej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W. M. urodziła się (...). Od dnia 1 marca 2019 roku jest uprawniona do emerytury. Do dnia 31 grudnia 2008 roku wykazała następujące okresy składkowe i nieskładkowe:

1. od 5 września 1977 roku do 25 listopada 1977 roku w Zespole (...) w G. na stanowisku salowej;
2. od 5 grudnia 1977 roku do 30 kwietnia 1978 roku w Instytucie (...) charakterze sprzątaczk;
3. od 2 października 1978 roku do 30 kwietnia 1979 roku Centrum Onkologii na stanowisko sprzątaczk;
4. od 1 października 1979 roku do 31 marca 1980 roku w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) w G. na stanowisku kontrolera obwodowego;
5. od 1 sierpnia 1982 roku do 31 sierpnia 1985 roku na stanowisku **technika analityki** w Miejskim Zakładzie (...) w G.;
6. od 1 sierpnia 1982 roku do 31 sierpnia 1985 roku w Zespole (...) w G. na stanowisku **technika analityki**;
7. od 1 stycznia 1985 roku do 31 grudnia 1985 roku w wymiarze pół etatu w Instytucie (...) w G. na stanowisku starszego laboranta w komórce specjalisty ds. BHP;
8. od 1 października 1985 roku do 10 lipca 1999 roku - okres studiów
9. od 26 kwietnia 1993 roku do 31 marca 1994 roku w Zakładzie (...) w K. na stanowisku **młodszy asystenta analityki**;
10. od 1 kwietnia 1994 roku do 15 lutego 1995 roku w Zespole (...) w G. na stanowisku **młodszy asystenta**;
11. od 16 lutego 1995 roku do dnia 31 marca 2007 roku w (...) Publicznym Szpitalu (...) , w tym na **stanowisku młodszy asystenta**, a od 1 lipca 1995 roku do końca okresu zatrudnienia na stanowisku **kierownika pracowni bakteriologii**
12. od 1 kwietnia 2007 roku do daty przejścia na emeryturę (...) Publicznym Szpitalu (...) w Z. na stanowisku kierownika

Przedłożyła świadectwa wykonywania prac szczególnych warunkach w okresach :

- od 16 lutego 1995 roku do 31 marca 2007 roku stale i pełnym wymiarze czasu pracy przy pobieraniu prób i pomiarów w pracowni bakteriologii gruźlicy na stanowiskach : do 30 czerwca 1995 roku młodszy asystenta, od 1 lipca 1995 roku kierownika pracowni bakteriologii

- od 9 października 2008 roku do 31 grudnia 2008 roku stale i pełnym wymiarze czasu pracy przy pobieraniu prób i pomiarów w pracowni bakteriologii gruźlicy na stanowisku **kierownika pracowni**

Organ rentowy ostatecznie tych okresów nie zaliczył wskazując, że w wykazie A dział 13 pozycja 6 nie figuruje w stanowiska młodszy asystenta ani kierownika pracowni bakteriologii.

Na podstawie akt osobowych ubezpieczonej z Zakładu (...) w K. ustalono, że w okresie od 26 kwietnia 1993 roku do 31 marca 1994 roku ubezpieczona była zatrudniona na stanowisku młodszy asystenta - analityka medycznego w pełnym wymiarze czasu pracy i w tym okresie otrzymała w roku 1993 wynagrodzenie w wysokości 19 518 000 zł, a

w roku 1994 – 9 124 000 zł (do marca), Zachowały się karty zarobkowe. Na podstawie karty rejestracji czasu pracy ustalono, że odwołująca miała w okresie od 1 stycznia 1994 roku do 31 marca 1994 roku dwa dni opieki.

W oparciu o zeznania świadka J. M. sąd ustalił że w latach 1982 do 1985 pracowała ona wspólnie z odwołującą w laboratorium analityki medycznej na stanowisku analityka. Było to laboratorium , w którym pobierano się krew mocz i kał, i i dokonywano analizy tych materiałów. Istniało duże ryzyko zarażenia żółtaczką, a w późniejszym okresie pojawił się HIV. Pracownicy przeprowadzali segregację zużytych materiałów, musieli pracować w odzieży ochronnej i mieli specjalne przerwy śniadaniowe, bowiem nie można było spożywać posiłków w pomieszczeniu, w którym dokonywało się badań (karta 61-62 a.s.) Świadek K. M. pracowała z ubezpieconą w latach dziewięćdziesiątych. W tym okresie odwołująca była diagnostą laboratoryjnym pełniącym funkcję kierownika. Wykonywała wszystkie czynności, które wchodziły w zakres obowiązków diagnosty, wykonywała badania materiałów biologicznych. W tym okresie pracowano rotacyjnie, to znaczy każda grupa analityków wykonywała badania jednorodnjajowe przez kilka miesięcy, po czym następowała zmiana. W zakładzie tym mieściła się pracownia hematologii ,biochemii płynów ustrojowych serologii grup krwi i serologii kiły.

Ubezpieczona zeznała, że od 26 kwietnia 1993 roku do końca zatrudnienia pracowała w laboratoriach zawsze w pełnym wymiarze czasu pracy . Taką pracę wykonywała również przed studiami, które ukończyła w 1990 roku. Jako kierownik przychodni musiała sporządzać dokumentację w księdze laboratoryjnej i należało odnotować dane osoby, od której materiał pobrano oraz wyniki przeprowadzonych badań i uwagi kontrolne.

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie akt organu rentowego, akt osobowych ubezpieczonej z Zakładu (...), przesłuchania świadków oraz ubezpieczonej. Wszystkim tym dowodom dał wiarę.

Sąd zważył co następuje:

Odwołania w znacznej części zasługują na uwzględnienie.

W zakresie ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy niezasadnie odmówił zaliczenia do okresów składkowych okresu zatrudnienia w Zakładzie (...) w K. . Zachowały się pełne akta osobowe, z których wynika że okresie o 26 kwietnia 1993 roku do 31 grudnia 1993 roku ubezpieczona nie korzystała ze zwolnień lekarskich, a w okresie od 1 stycznia 1994 roku do 31 marca 1994 roku wykorzystała 2 dni opieki. Były to dni nieobecności spowodowane koniecznością wizyt u lekarza z dzieckiem. Nie korzystała ze zwolnień lekarskich, kiedy dziecko było chore, ponieważ zajmowała się nim jej matka. Zdaniem Sądu nie budzi również wątpliwości druk Rp-7 wystawiony za ten okres, ponieważ zachowała się oryginalna dokumentacja zarobkowa, z której wynika że ubezpieczona w spornym okresie osiągnęła zarobki w wysokości wykazanej w dokumencie znajdującym się w aktach rentowych. W tym zakresie odwołanie w całości uwzględniono za wyjątkiem zaliczenia dwóch dni do okresów składkowych,

Umorzono postępowanie w części dotyczącej obliczenia kapitału początkowego z uwzględnieniem wynagrodzenia osiągniętego w roku 1998 , bowiem wysokość tego wynagrodzenia została uwzględniona przez organ rentowy do ustalenia wwpw w decyzji z dnia 26 kwietnia 2019 roku. Wyrok w tej części wydano na podstawie art. 174 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i Rentach z FUS oraz art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. oraz 477¹³ §1 k.p.c (w części dotyczącej ustalenia wwpw z uwzględnieniem zarobków z 1998 roku)

Zmieniono również decyzję w części dotyczącej prawa do rekompensaty. Zgodnie a art. 21 ustawy o emeryturach pomostowych. 1. Rekompensata przysługuje ubezpieconemu, jeżeli ma okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 15 lat.

2. Rekompensata nie przysługuje osobie, która nabyła prawo do emerytury na podstawie przepisów ustawy emeryturach i rentach z FUS.

Bezsporne w niniejszej sprawie jest, że ubezpieczona od 26 kwietnia 1993 roku do 31 grudnia 2008 roku pracowała jako diagnosta, analityk, kierownik w laboratoriach medycznych. Wcześniej wykonywała pracę analityka medycznego od 1 sierpnia 1982 roku do 31 sierpnia 1985 roku. Niekiedy okresy pracy pokrywały się, bowiem ubezpieczona dodatkowo pracowała w niepełnym wymiarze czasu pracy (rok 1985). Przeprowadzone postępowanie dowodowe dało podstawy do zaliczenia tej pracy do pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Organ rentowy bezpodstawnie nie uwzględnił świadectw wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dni 13 i 14 grudnia 2018 roku. obejmujących okres od 16 lutego 1995 roku do 31 grudnia 2008 roku – to jest 13 lat 10 miesięcy i 14 dni. Ubezpieczona w tym okresie była zatrudniona na stanowiskach młodszego asystenta, kierownika pracowni bakteriologii. Na stanowisku kierowniczym wykonywała taką samą pracę jak podlegli pracownicy. Czynności związane ze sporządzaniem dokumentacji pozostawały bez wpływu na zaliczenie pracy do pracy w szczególnych warunkach. Przeprowadzenie badań bez sporządzenia wyników (dokumentacji) na piśmie przekreślałoby sens takiej pracy. Konieczność przeprowadzania cotygodniowych badań testowych była niezbędna do sprawdzenia wiarygodności podawanych wyników.

Do pracy w szczególnych warunkach należy również zaliczyć pracę od 1 sierpnia 1982 do 31 sierpnia 1985 roku na stanowisku technika analityki.

W Dziale XII poz. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. wymieniono prace przy pobieraniu prób i pomiarach w warunkach i na stanowiskach pracy szkodliwych dla zdrowia, wykonywane przez personel stacji sanitarno-epidemiologicznych oraz laboratoriów środowiskowych. Ubezpieczona taką pracę wykonywała również na stanowisku kierowniczym. Wszyscy laboranci wykonywali pracę w szczególnych warunkach.

W związku z tym Sąd przyjął, że odwołująca do dnia 1 stycznia 2009 roku wykonywała przez ponad 15 lat pracę w szczególnych warunkach w pełnym wymiarze czasu pracy, w związku z czym nabyła prawo do rekompensaty. Zaskarżoną decyzję z dnia 4 listopada 2019 roku zmieniono na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. uznając, że spór dotyczył trzech kwestii objętych pięcioma decyzjami – wysokości emerytury, wartości kapitału początkowego i rekompensaty. W związku z tym zasądzono kwotę 540 złotych w oparciu o § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie.

(-) sędzia Teresa Kalinka